

2. obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podsumowując, wnoszący odwołanie twierdzi, że na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ przysługuje mu prawo do pełnego dostępu do dokumentów dotyczących realizacji projektu badawczego, „iBorderCtrl: Inteligentny przenośny system kontroli granicznej” w ramach programu Horyzont 2020. Interes publiczny związany z przejrzystością finansowanego ze środków publicznych rozwoju systemów sztucznej inteligencji, które mają być wykorzystywane przez organy kontroli granicznej jako wykrywacze kłamstw lub do oceny ryzyka stwarzanego przez osoby wjeżdżające na terytorium UE, przeważa nad prywatnymi interesami handlowymi.

Interes publiczny w dostępie do informacji zaczyna się już na początku fazy badawczej ze względu na etyczne, społeczne i związane z prawami człowieka konsekwencje stosowania technologii wysokiego ryzyka i nie może być w sposób uzasadniony odkładany na etap po zakończeniu projektu badawczego.

System upowszechniania wyników przewidziany w Rozporządzeniu nr 1290/2013⁽²⁾ oraz w umowie o udzielenie dotacji nie jest w stanie zaspokoić zainteresowania naukowego, zainteresowania mediów oraz ogółu społeczeństwa projektem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43 – Polskie wydanie specjalne: Rozdział 01 Tom 003 P. 331–336).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 (Dz.U. 2013, L 347, s. 81).

**Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 22 grudnia 2021 r. w sprawie
T-381/21, Debrégeas & Associés Pharma / EMA, wniesione w dniu 25 lutego 2022 r. przez Debregeas
et associés Pharma (D & A Pharma)**

(Sprawa C-136/22 P)

(2022/C 171/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Debrégeas et associés Pharma (D & A Pharma) (przedstawiciele: N. Viguié, avocat, D. Krzisch, avocate)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Leków

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie postanowienia Sądu (ósma izba) z dnia 22 grudnia 2021 r. w sprawie T-381/21, Debrégeas & Associés Pharma / EMA;

i w konsekwencji

— przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania w celu przedstawienia przez EMA uwag co do istoty sporu i wydania przez Sąd orzeczenia w przedmiocie tej istoty sporu;

W przypadku gdyby Trybunał stwierdził, że stan sprawy pozwala na jej rozstrzygnięcie i postanowił nie przekazywać sprawy Sądowi

— uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;

— stwierdzenie nieważności decyzji, na mocy której Europejska Agencja Leków (EMA) zlikwidowała naukową grupę doradczą „Scientific Advisory Group on Psychiatry” Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi (CHMP) powstałą w wyniku publicznego wezwania do wyrażenia przez ekspertów zainteresowania członkostwem w stałych grupach doradczych (SAG) EMA z dnia 5 maja 2021 r. i komunikatu prasowego EMA z dnia 5 maja 2021 r.;

W każdym razie,

— Obciążenie EMA kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd nie mógł, nie naruszając prawa i nie popełniając oczywistego błędu w ocenie, orzec, że D & A nie miała interesu we wszczęciu postępowania na zaskarżoną decyzję, ponieważ stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji nie przyniosłoby jej żadnej korzyści, podczas gdy naruszenie pozycji D & A, a w szczególności jej praw procesowych, jest już pewne, podobnie jak korzyść, jaką odniosłaby ona ze stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, ponieważ:

- D & A odwołała się od decyzji z dnia 6 lipca 2020 r. odrzucającej jej wniosek o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, ze względu, w szczególności, na nieprawidłowość procedury, która doprowadziła do wydania opinii przez CHMP, z powodu braku konsultacji z SAG Psychiatrie w trakcie procedury przeglądu (wniosek nr T-556-20);
- Likwidacja SAG Psychiatrie pozbawia ją gwarancji proceduralnych jako wnioskodawcę ubiegającego się o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu psychiatrycznego produktu leczniczego.

W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd nie mógł, nie naruszając prawa i nie popełniając oczywistego błędu w ocenie, orzec, że interes D & A we wszczęciu postępowania nie jest obecny i pewny, lecz jedynie przyszły i hipotetyczny, podczas gdy D & A odwołała się od decyzji z dnia 6 lipca 2020 r., na mocy której odrzucono jej wniosek o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu, ze względu, w szczególności, na nieprawidłowość procedury, która doprowadziła do wydania opinii przez CHMP, z powodu braku konsultacji z SAG Psychiatrie w trakcie procedury przeglądu (wniosek nr T-556-20).

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2022 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-197/22)

(2022/C 171/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że nie podejmując działań w celu zapewnienia zgodności z wartościami określonymi w części B załącznika I do dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U.1998, L 330, s. 32)

- w odniesieniu do poziomu stężenia arsenu – w gminie Bagnoregio od 2018 r., w gminie Civitella d'Agliano w pierwszej połowie 2018 r., w drugiej połowie 2019 r. i od 2020 r. z wyjątkiem drugiej połowy 2021 r., w gminie Fabrica di Roma w 2013 r. i od 2015 r. w gminie Farnese w 2013 r., a następnie od 2018 r., w gminie Ronciglione w 2013 r., a następnie w pierwszym semestrze 2018 r. i w pierwszym semestrze 2019 r., a następnie od 2020 r., w gminie Tuscania od 2018 r., z wyjątkiem pierwszego semestru 2019 r., oraz
- w odniesieniu do poziomu stężenia fluorków, w gminie Bagnoregio od 2018 r. do pierwszej połowy 2019 r., a w gminie Fabrica di Roma w 2018 r., pierwszej połowie 2019 r. i drugiej połowie 2021 r.

Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy 98/83/WE w związku z załącznikiem I część B do tej dyrektywy.